

gennem Aaan. Det er ogsaa fuldstændig rigtig, men det forekommer mig, at den ærede Ordfører udtrykkelig bemærkede, at § 2 i Lovforslaget ogsaa tog særlig Sigte derpaa. Jo, jeg takker! Ja det gør den ganske rigtig, idet den overlader til Staten at betale Halvdelen af Aaanene, som Amtsraadene have vedtaget i Anledning af Jærnbaneanlæg. Paa den Maade er det, at § 2 tager Hensyn dertil! Altsaa gennem § 2 er der ikke Spørgsmaal om de fremtidige fri Bevillinger, men Staten kommer ganske simpelt til at betale Halvdelen af de i Fortiden af Amtsfondene bevilgede Beløb til Jærnbaner, det vil sige, at af Restbeløbene, af Resten af Aaanene, skulde saa Statskassen betale Halvdelen.

Jeg udtalte i Gaar, at jeg ikke ved denne Forhandling skulde søge at komme ind paa det Spørgsmaal, hvorfra Erstatningen til Statskassen skulde staves til de ny store Udgifter, idet jeg antog, at det egentlig ikke laa for ved denne Forhandling, og desuden var det lidet indbydende, lidet tiltalende for mig at gaa ind derpaa, idet jeg var ganske vis paa, at hvilket Skattegrundlag for ny Skatter, jeg end vilde have henvist til, saa vilde det ikke have fundet Sympati. Det er jo altid Tilfældet, at man ikke kan gøre Regning paa at finde Sympati for ny Skatter. Undertiden er det en haard Nødvendighed, at man maa bevilge ny Skatter, men Tilslutning, Sympati paa Forhaand, saa de aldrig, det kunne de aldrig faa. Der er imidlertid fra en æret Taler i Dag fremkommet en Anhydning af et nyt Skatteobjekt, som dog foranlediger mig til en enkelt Bemærkning. Den fremkom fra det ærede Medlem for Brekto Amts lte Valgkreds (S. Scavenius). Dersom jeg forstod det ærede Medlem ret, saa var det efter hans Opfattelse en Mangel ved vort nuværende Skattesystem, at vi ikke havde nogen Stat paa Kapitalrenter — jeg tror, at Udtrykket var saaledes, jeg noterede det i alt Fald saaledes. Nu er det jo saa, at det kan være noget tvivlsomt, hvad der egentlig skal forstås derved. Skal derved kun forstås Stat paa den Rente af Kapital, som nydes her i Landet, eller skal der ogsaa forstås Stat paa den Rente, som betales efter her i Landet udstedte Papirer, altsaa med andre Ord det, man talder en Kuponstat? Dersom det kun er det første, som menes, saa er Forholdet jo imidlertid i Virkeligheden det, at der allerede nu betales Stat til Kommunerne af Kapitalrenter ligesaa fuldt som af al anden Indtægt, og i en

stor Del af Landets Kommuner betales desuden Stat af Formuen, thi Formue- og Lejlighedsstaten er jo en blandet Stat dels paa Formue og dels paa Indtægt, det kunne vi vel nok være enige om. Men man kan naturligvis gaa videre, man kan jo stelne mellem den Indtægt, som hidrører fra Arbejde, altsaa den Kapitaludbyttebeskatning, som lægges paa den arbejdende Kapital, og den, der lægges paa den kun nydende Kapital, hvor Arbejdet kun bestaar i at afklippe en Kupon. Jeg indrømmer, at der kan gøres en Forstel derpaa. Men dersom man ved en saadan Beskatning tænker sig en ret egentlig Kuponbeskatning — og det turde vel nok være, at det egentlig vilde blive det, der vilde være det mest praktiske, skønt jeg ikke ser, hvorfor saa ikke Prioritetskapitalerne, der ikke betale Rente gennem Kuponer, men umiddelbart, ligesaa godt skulde med — saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, og det er den eneste Grund, hvorfor jeg nævner det her, at man jo derved gaar imod det Duffe, og den Bestræbelse, der har faaet sit Udtryk i et andet for to Dage siden behandlet Lovforslag, som netop gik ud paa at staa høiere Pris paa disse Papirer, hvis Rente betales gennem Kuponer. Saa meget er jo nemlig klart, at dersom man tager en Kvota bort af Renten som Stat, vil det sige det samme som, at Papiret bærer mindre Rente, end det lyder paa, og at man saa ikke kan faa samme Pris for det som for det ikke beskattede Papir, forekommer mig ogsaa aldeles indlysende. Tænker man sig en 4 pCt.s lgl. Obligation, hvis Kupon man beskatter med 25 pCt., bliver den for Hænde-haveren nøjagtig det samme som en 3 pCt.s rentebærende Obligation, det er givet. Vil man saa trøste sig med, at Indtægten gennem Kapitalen maa blive her i Landet, og at det saa ikke gør saa meget til Sagen, thi naar Kapitalen ikke kan anbringes noget Steds uden at maatte underkaste sig Skatten, saa køber den lige saa godt Kuponpapirer, som den anbringes paa anden Maade, saa er det slet ikke Forholdet. Forholdet er netop det, at vi desværre nu i en Række af Aar have draget fremmede Kapitaler ind i Landet, og at den Pris, som det fremmede Marked sætter paa vore Papirer, er meget væsentlig bestemmende for Kurjen herhjemme. Jeg vilde altsaa kun paa Forhaand, for at ikke denne Tænke om en Kuponstat skulde finde altfor almindelig Indgang og Tilslutning, gøre opmærksom paa, at man ikke opnaar Indtægten deraf uden tillige at renoncere paa at faa den samme Pris for Papiret